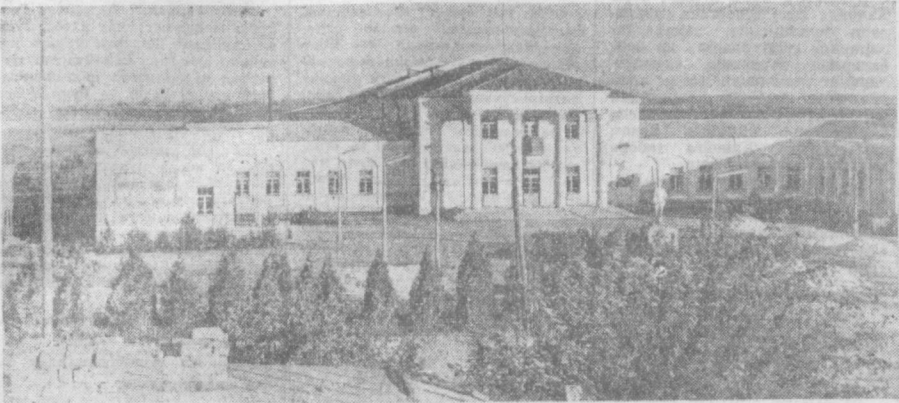

ОКТАБРНИНГ
50
ЙИЛЛИГИ

Кишлоқ ҳарогон, туракмиш фарровон

ОКТАБРЬ БЕРГАН БАХТ

НОРМИРЗА ана зеносининг атрофи тулу-райхонлар билан сайқал топган дала шифони ҳар кун оқшом кўнгалда тавжув бўлади. Узун кун бўли «пўлат от»лар жиладини маҳкам тутиб, тоина-тоналлаб «оқ олтин» терган суворийлар, пахта пўктиги дарвозасини тиндирмаган принцип-шоферлар шў ерда хордик чикаришга оdatланишган. Шийонига кишлоқ марказидан отахонлар ҳам келиб туришди. Етмиш-саксон баҳорини кўришган бу нурунги некаларнинг кўнгиллари ҳали ҳам баҳордай. Ёшлар билан чачақлашиб ўтмишда, ҳовирда келгусидан суҳбатлашгани яхши кўришди. Бунинг устига зеносини Нормирза аканинг ўзи ҳам булар билан салкам тенгкўр. Дастлаб колхоз тузумида бешта қатнашган, ўша оти кулларнинг аччиқ-чўчқаларини бирга бадам кўришган. Шу босқанда гаплари-гапларига дарров ковушмакдди.

Бугун шийонда ўзгача хушчақчаллик, каттадан-кичининг дили хушхўр. Колхозда пахта пили тўлган. Ватанимизнинг эллик йиллик юбилей тўғрисида беш ярим миш тошга янги «оқ олтин» тўйна этилган.

— Ақойиб замоналар бўлипти, — дейди суҳбатдошларнинг эътиборини тортиб Нормирза ака, — сактаришдан ўн пентердан пахта оламини деб мўз ялаб, нор чангалдаган вақтларимиз эсдан чиқмади йўқ. Эндики, хўжалиқларини-ку, кўйверинг, бутун бир шийонда ўттиз-қирк кўнга борай маррага етилипти. Ҳа, бу садаган кетай машинанинг шарофатида. Хўжалиқимизга балли, деҳқоннинг елкасидан оғирини олди, узогини яқин, мушкулчини осон қилди.

— Бунинг қараганга, — ҳазил-омуз гапга кўшилди Усмонови ота, — ўша кезларда биз ҳам ўзимизни деҳқон ҳисоблаб юрган эканмиз-да? Кишин билан кўсак чувиб...

— Усмонови, — Мирзакарим ота бироз қизиқилган бўлиб, — ақир ў вақт билан ҳозирги тегишмасмики? У кезларда кўлимизда нима бор эди? Тўрт-беш юфти хўнж, икки-уч юфти от-у, омон-бўйинтўр. Ўша кўрмисок бойлардан бизга қолган шў-да. Октябр инқилоби бўлиб елкамига оғиб тегмаганида, бунинг ҳам тушунмаса кўрадик.

Суворий йиллар отахонларнинг суҳбатларида кизиқиб қолди. Мирзакарим отадан ўша даврлар тўғрисида сўзлаб беришни натижа килишди. Ота кўзларини бир зум узоқларга тикиб ҳаётга чўмди-ю, кейин вақтинча қўйди.

— Гитирма тўққиз-ўттизинчи йиллар эди, болаларим, инқилобгача кишлоқ камбағалларнинг қонини сўриб ошунча муҳтож қилиб келган Эгамберди, Қаримхон, Абдураҳмон бойларнинг қўлидан ерисувини тортиб олган бўлсак, ҳам, ҳали ишчи-кимдир бўлашми билмасдик. Бизга Совет ҳукумати йўл-йўриқ кўрсатди. Ёр-сувини, бор кучини бирашдириллар, ҳамжихат бўлишлар, деди ҳукумат. Бу ишга партия

миз тўйига муносиб тўйна билан келиш иштиқида яшайди.

Колхоз тузумининг ветеранлари Мирзакарим ота, Усмонови ота, Нормирза оталар ҳам шў ерда. Улар ҳар кун хайрли ишга ўзлари бош-қош бўлиб туришмаса, кўнгиллари тинчмайди.

Отадан кўп ўтмади. Машиналарни тўлдирган дала қаҳрамонлари пахтазорга жўнаб кетишди. Ёш отахонлар, колхоз раиси Нишонали Авазов, партия ташкилотининг секретари Бекмирза Холмирзаевлар билан маданият саройининг ичарисини томоша қилгани юрди.

Кўли-кўзлари дард кўрмасин меҳморларнинг. Етти юз киши сизданга келг саҳнада кўнглингиз беэти, хўшхаволиги, хўшхўш ўймакор нақиллари, кўз нуруни оловчи қандавлари билан кишини ўзига мафтўн этади.

— Ҳозир далада иш тигиз, — дейди партокм, — кўнгузи ҳамма пахтазорда. Ишдан кели кўрсангиз, мана бу бильер, шахмат-шашка хоналари, кизил чойхона тавжув бўлиб кетади.

Раис бизни иккинчи навбатга бошлаб, кенг ёруғ хонага олиб кинди. Хона шинам жиҳозланган. Стол устида газета, журналлар, жовонларда китоблар... Рўпарадаги «Хўрмат тахтаси»га қўйилган фотосуратлар кишини эътиборини ўзига жалб қилади. Улар колхоз ишлаб чиқаришнинг дастлабки ташкилотчилари, дондор меҳнаткорлар, кўша-қўша орден таққан тажрибали деҳқонлари. Қизил алфон ёшилган стол устига бюст қўйилган. У кишини гитанг хўжалик деҳқонларининг хўрмат-эътиборини, сўмас муҳаббатини қозонган одам. Колхоз ишлаб чиқаришнинг таланти ташкилотчиларини бир, Социалистик Меҳнат Қўрамонли марҳум Олимбой Кўчқоров. Ҳаммамиз унга хўрмат билан боқамиз. Колхоз раиси Нишонали Авазов устоз пахтакорнинг олижаноб ишлари, фазилатлари тўғрисида сўзлайди.

— Олимбой ака колхозда деҳқончилик маданиятини юксалтиришда, ҳосилдорлигини оширишда кўп йиллар самарали меҳнат қилди. У меҳрибон, жонқуяр, талаботан ташкилотчи эди. Олимбой ака колхозни иқтисодий жиҳатдан ривожлантириш учунгина эмас, овод, кўркам социалистик кишлоқни бунёд этиш учун ҳам жон кўйдирди, — раис Олимбой аканинг ўша кезларда, «Кизил Октябрь», «Оқ олтин», «Пахта» колхозлари бирлаштириш ишларида айтган сўзларини эслади.

— Дўстлар, — деган эди ушанда Олимбой ака, — гектаридан олингандан хўсал йил савини ошиб боришти, даромад кўнаиб деҳқонларимизнинг турмуши тобора яхшилангилти. Орав-ҳавас нўббига чиқилти. Шундай бўлганда кейин онди хонадонларимизнинг тарқок яшашига йўл қўйиб бўлмайдик. Сармоямиз кўп, имконимиз ҳам етарли, кишини ҳаваси келадиган, янги ўртада шаҳар тусини оладиган марказий кишлоқни қуриш керак.

Мана бугун узоқни кўрабладиган қаҳрамоннинг ана шў айтган сўзлари рўббига чиқилти. Бундан ўнбеш йил илгари кишлоқ эпписига электрлаштирилди. Хонадонларда йилчи чироғи порлади. Колхозда йигирма беш миш сўм сарфлангилти завод кўриди. Жамоат бинолари ҳам, турар уй-жойлар ҳам колхознинг ўзига ишлаб чиқаришдан гишт билан қад кўта бошлади. Ўн йил илгари Олимбой аканинг ташаббуси билан мана шў маданият саройининг пойдеворида гишт қўйилди. Эҳҳе, санайберсанг санови йўқ.

Мирзакарим ота янги қурилган маданият-маиший биноларини кўришга тақдиф қилиб қолди. Кенг асфальт йўлдан борар эканмиз, аптека, касалхона, туғруқхона, меҳмонхона, марказий болалар богчаси ва яслини, маиший хизмат кўрсатувчи комбинат бинолари бири-биридан кўр

нам кўзга ташланарди. Асфальт йўлдан тез-тез енгил машиналар, мотоцикллар ўтиб турарди.

— Илгари замоналарда уйимизга меҳмон келса тузукроқ дастурхон ёзилмасдан хижолат бўларди, — дейди республикада хизмат кўрсатган пахтакор Нормирза ота, — энди бўлса эшикдан меҳмон кириб келса бошимиз кўкка етади. Негани ҳамма нарсга муҳайе.

— Нормирза аканинг гапи ўринли, — унинг гапини илб кетди Мирзакарим ака, — илгари умрида от минмаган намбагал деҳқонларнинг болалари бугун машина ҳайдапоти. Колхозчиларимизда саксондан ортқи енгил

машина, козга яқин мотоцикл бор, — отанинг гапларидан фахрланиш ҳислари сезилиб турарди, — шў кўнгалга икки минг хонадон янги уй-жой қуриб олди. Ҳаммасининг уйида ойнайхона бор, егани олдига, емагани кетида.

Бирга кишлоқни айланамиз. Олтин куз сайқал берган богроғлар, тептекис асфальт йўллар, янги турар-жой бинолари қад кўтарган, ўйлаб кўчалар, ҳамма-ҳаммаси кишини дилини тўлқинлантиради. Ҳалол ва фидокорона меҳнат билан фаровон ҳаёт кениратган шў социалистик кишлоқ аҳлига ҳавас билан боқсан киши.

ЗИЁКОРЛАР

МАДАНИЯТ саройига яқинлашганда Бойқўзи аканинг ҳаёли бўлиди. Ҳар оқшом сингари бу ерда даладан қайтган ёшларнинг, кишлоқ инқилобчиларининг ўйин-кутилари авяка минганди. У, бепарво ўтиб кета олмади. Катта залга кириб атрофга кўз югуртирар экан қалби тўлқинланиб кетди.

Хўшчақчаллининг чеки йўқ. Биллард ўйнаётганлар, шахмат тахтаси устида тортишяётганлар, китоб муталаасига берилганлар — ҳамма-ҳаммаси Бойқўзи аканинг кайиқлариди. Кўнчилиги ўз қўлида тарбия олган, Билим даргоҳига илк қадам қўйганларда қўларига алфавит таълим одам шў Бойқўзи ака.

Орадан фурсат ўтмай шоғирлар ўз устозларини давратга олишди. Буларнинг бири ўн-юш, бири меҳнаткор, бири агроном, Бойқўзи ака уларга мулоим, меҳрибон, боқарли, қалли-бастига рази соларди-да, ўзига нечагина мақтабда ўқиб юрган бола-кайлар эди шулар, деб қўйди суюниб.

Мана Абдулла қорачадан келган, чайир, ўт-олов бола эди ушанда. Шўх, теганок, кучини қаерга сарфлашни билмасди.

— Кучини кўрсатадиган ерга кетипман, — деди бир кунни Абдулла. У энди тоғин урса талқон қилгудай балогатга етган эди, — сиз билан хайрлашгани келдим.

Ана шў бир дақиқа хали-ҳали Бойқўзи аканинг ёдида.

— Азамат чиқди, фашистларнинг додиси берди дўвордан йитти, — ўйларди Бойқўзи ака, — Совет Иттифоқи Қаҳрамони Абдулла Қўрбоннинг менинг талабам, — шунини ўйларди, кўнгли тоғдай кўтарилади.

Мана ўн йилдан ошиб кетди. Абдулла шў кишлоқдаги ўрта мактабнинг директори. Энди унинг ўйлаб олий маълумотли, захматқаш шоғирлари бор.

Бойқўзи аканинг атрофида Холмат аканинг ўғли Турғунбой, Азим отанинг ўғли Нишонали, Исмон аканинг кизи Тайноз ўтиришди. Ҳозир улар саккиз йиллик мактабнинг директорлари. Ҳозиргина пахта пунктдан қайтган Бекмирза Холмирзаев

қилиб қўйиб ўтиб Ниезбоши кишлоқ эинокларининг катта бир отряди етишиб чинди. Кишлоқда битта ўрта, етти та саккиз йиллик мактаб бор. Уларда Бойқўзи ака Мирзаахмедов таълимни олган йигит-қизлар ўқитувчи. Илгари «шаҳар» деб кўз тикилган қулар орадада юл кетди. Энди кишлоқнинг ўзига француз, немис, инглиз тилидан дара берадиган фарансларли бор. Ўйлаб врачлар, кўнселерлар, агрономлари бор. Кўнселер Ленин ордири порлаб турган невоа ўқитувчи Бойқўзи ака фахрланиб, кишлоқимизда 500 га яқин олий маълумотли кишинлар бор, дейди.

Ҳа, улар чинакам социалистик кишлоқ эиноклари, шоғирлар, билим чашмасидан баҳраманд етдиларлар, кишлоқ кўнаглиги ишлаб чиқаришнинг командирларидирлар.

ЁРҚИН КЕЛАЖАК

КОЛХОЗ раиси Нишонали Авазов билан суҳбатлашамиз. У Ниезбоши кишлоқини янада овод, янада кўркам кишлоққа, айлантириш чоралари кў

рилайтганлигини айтади. Ўтган йили деҳқонларнинг маданият-маиший эҳтиёжлари учун 98 миш 950 сўм ажратилган эди. Бу йил ҳақ пахтадан юқори ҳосил олинди. Мўлақ дарамад кўзда тутилмоқда. Демак кишлоқ ободончилиги учун етарли маблаг ақратилди. Келаси йилга 550 ўринли мактаб, 50 юккада икки навадан касалхона, 25 ўринли меҳмонхона, новойхона, 300 ўринли ёғи кинотеатр, 50 хўжаликка янги турар уй-жой бинолари қурилади. Кишлоқ ёшларига катта стадион ҳаля етилади...

Шундай, Октябр кўнчилидан нур эмаётган, йилдан-йилга овод ва кўркам бўлаётган социалистик кишлоқларимиз катори Ниезбоши кишлоқи ҳам Илчи чирғидан чарогон бўлмоқда, тобора камол топиб, гўрқираб яшамоқда. Ниезбошиликлар ўз кишлоқларини жондан севадилар, ардоқлайдилар, унинг жамолини очаберадилар.

Усмонов ЖОНГИТОВ,
Янгиўл району.

Кишлоқнинг маданият ва маиший объектлари. Суратларда (юқоридан паства): 1. Маданият саройи. 2. Мактаб. 3. Дорихона. 4. Туғруқхона. 5. Кутубхона. 6. Янги турар-жой бинолари. А. Абалля фотолари.

СОЦИАЛИЗМ ДЕҲҚОНЛАРИНИНГ МАВҚЕИНИ ТУБДАН ЎЗГАРТИРИБ ЮБОРДИ. ИШЧИЛАР СИН-ФИННИНГ СОДИҚ ИТТИФОҚЧИСИ БУЛГАН ДЕҲҚОНЛАР КОМУНИСТИК ЖАМИЯТ ҚУРИЛИШИ-НИНГ АКТИВ КҲЧИ БУЛИБ ҚОЛДИ. ИРИҚ СОЦИАЛИСТИК ХҲЖАЛИҚЛАР — СОВХОЗ ВА КОЛ-ХОЗЛАРИНИНГ ТАШКИЛ ТОПИШИ, КИШЛОҚ ХҲЖАЛИК ИШЛАБ ЧИҚАРИШИНИНГ МЕХАНИЗА-ЦИЯЛАШТИРИЛИШИ КИШЛОҚ ХҲЖАЛИК МЕХНАТИНИ ИНДУСТРИАЛ МЕХНАТ БИЛАН АНЧА ЯҚИНЛАШТИРДИ. КИШЛОҚ МЕХНАТКАШЛАРИНИНГ УМУМИЙ БИЛИМ ВА МАДАНИЙ ТЕХНИКА САВИЯСИ ЮКСАЛМОҚДА. ШАҲАР БИЛАН КИШЛОҚ ҲАРАКАТИДАГИ МУҲИМ ТАҒОВУТЛАР АСТА-СЕКИН ИҲҚОЛИБ БОРМОҚДА. КИШЛОҚНИНГ КИЕФАСИ ЎЗГАРЯПТИ. СОВЕТ ДЕҲҚОНЛАРИ ИЛ-ГОР ТЕХНИКАНИ ЭҒАЛЛАБ, МЕХНАТ УНУМДОРЛИГИНИ ОШИРМОҚДАЛАР, ТИРИКЧИЛИК ВА МАЪНАВИЙ ҲАЁТНИНГ ҚУЛАЙРОҚ ШАРТ-ШАРОИТЛАРИНИ ВУЖУДГА КЕЛТИРМОҚДАЛАР.

(КПСС Марказий Комитети Тезисларидан)

НУРЛИ ЙЎЛЛАР

ЎТГАН йили ўрик ва бодом гуллари қирмизи ёқутдан маржон таниб, мажнун тоғлар қиз соғинади сиклини барган ёган кезларда кишлоқ аҳли учун дарвозасини кенг очган маданият саройи салобат билан қад кўтариб, кишлоқ фазлига қайиқ, кўрғин, кўрғин қўшди. Атроф-боғроғ. Ҳосили мўлғилгидан шохларини кўйиб, сарой ҳовлидаги турли-туман янвойи гуллариини хўшбўйларни димок-лабга урилади кишига ажиб тоғли ҳис бағишлайди.

Хали кўш жилоланмасданок бу кўтлуг даргоҳ атрофи ака-

укалар, опа-сингиллар билан тавжув бўлиб кетди. Кенг асфальт йўлда бўлса турнақатор машиналар. Ўйе ҳамма тўйна-ми, байрам модбеласиами ол-данлайди. Хўшчақчаллик, ўйин-кузги.

Улар пахтазорга ошқанди. Каттадан-кичининг қалби «оқ олтин» илпини билан тепади. Шундай нолхозда ҳар тоғи ишга мана шўпақа машиналарда боришди. Машиналарда қайтишди. Пляни дўндириб қўйган қалби олов шў кишилар бугун зиммага олинган мажбурий ҳисобидан Ватанга дўрдо-на армуғон этиш, мамлақати-

